

AUTE de 22 d'abril de 2004

**Consignació del deute : requisits.- Consignació del deute
sense oferta de pagament previ : no atura la meritació
d'interessos**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal dels Srs. Roberto, Elena i Sara Felicia S.V. van sol·licitar l'execució de la sentència dictada pel M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra i demanaven que es requerís a la part executada a l'abonament d'una sèrie de quantitats desglossades en el seu escrit de sol·licitud d'execució de data d'entrada 19-7-2002.

La representació processal del Srs. Antonio S.M. i els Srs. Jorge Antonio i Juan José S.S. va comparèixer a la Batllia i va dipositar, en data 6 de febrer de 2003, voluntàriament les quantitats de 259.315,34 \$ i 19.054,29 € en compliment de la sentència ferma i com a principal degut a la part executant.

II.- En data 8-5-2003 es va dictar providència que acordava no donar lloc a la quantitat reclamada en concepte d'interessos des de la data de consignació de la quantitat deguda per principal a la Batllia (6-2-2003). Contra l'esmentada providència, la part executant va interposar recurs de reposició i va sol·licitar que s'acordés que els imports relatius al principal (259.315,34 \$ i 19.054,29 €) meritessin interessos fins el pagament a la part executant.

III.- El Tribunal de Batlles va dictar Aute, de data 15-9-2003, que rebutjava el recurs de reposició i disposava que "DECIDEIX: Que ha de desestimar i desestima el recurs de reposició formulat per la representació processal dels Srs. Roberto, Elena i Sara Felicia S.V. en data 19 de maig del 2003, ratificant en tots els seus extrems la Providència de data 8 de maig del 2003".

IV.- Contra l'esmentat Aute, la part executant ha interposat recurs d'apel·lació i, en data 16-12-2003, ha presentat llur escrit de conclusions, en el que demana la revocació de l'Aute dictat per l'Honorable Tribunal de Batlles en atenció als fonaments i arguments que es contenen en el referit escrit. Per el contrari, la part apel·lada sol·licita en el seu escrit de contesta a les conclusions, de data 26-1-2004, la confirmació de l'Aute dictat i la imposició de les costes processals a la part recurrent.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurs d'apel·lació es centra en determinar si la consignació voluntària efectuada a la Batllia en concepte de pagament de principal (6-2-2003) suposa l'aturament de la meritació d'interessos, com fa la providència dictada per la Batllia i l'Aute que la confirma i ara es recorre, o, per el contrari, la finalització de la meritació d'interessos es produeix amb el lliurament a la part executant del principal dipositat (20-5-2003).

El primer que cal posar de manifest és que al respecte no esdevé oportú invocar l'Aute d'aquest Tribunal de 14-5-1998, atès que en ell s'examinava un supòsit divers, tota vegada que es tractava de la sol·licitud de retorn d'una quantitat dipositada a la Batllia i s'exigia a aquesta que procedís a retornar el capital dipositat i els fruits civils que aquest hauria produït. En canvi, en el present cas, instada l'execució d'una resolució judicial ferma i, dipositada voluntàriament per la part condemnada a satisfer aquestes quantitats, no es fa lliurament de la mateixa a la part executant fins a dos mesos i escaig més tard i, per consegüent, es tracta de resoldre si els interessos que aquestes quantitats en concepte de principal poden ésser o no exigides a la part executada i que ha procedit a dipositar de forma voluntària.

II.- En segon terme, i per resoldre aquest litigi, s'ha de posar de manifest que la part que efectua el dipòsit esdevé deutora d'una prestació de donar a favor de la part agent. I com a deutora la forma d'aconseguir alliberar-se de la seva situació de subjecció, extingir el deute i satisfer l'interès del creditor no és altra que la de portar a terme el pagament o solutio. Si, per el contrari, desitja procedir a la consignació com a subrogat del pagament (STSJA 22-9-2000), per tal que tingui lloc un efecte alliberatori cal que concorrin els pressupòsits de

l'esmentat subrogat del pagament. I en aquest ordre d'idees, s'ha d'assenyalar que la consignació requereix per a desenvolupar el seu efecte alliberatori que vagi precedida de l'oportú oferiment de pagament, de tal manera que la consignació, precedida de l'oferiment de pagament, esdevé possible quan el creditor no coopera amb el deutor per a possibilitar l'alliberament d'aquest darrer. És en aquests casos on el creditor incompleix la seva càrrega de cooperació, que el deutor pot alliberar-se oferint, en primer terme la totalitat del que es deu (Codi 8,43,9), i, solament, quan no s'accepta l'oferiment, consignant la prestació deguda. Aleshores, si concorren els dos pressupòsits, el deutor s'allibera de la seva prestació i trasllada el risc de la pèrdua o destrucció del bé al creditor, a l'igual que no es col·loca en situació de morositat (Digest 13,5,17).

Per consegüent, en aquest cas s'ha procedit a la consignació sense el previ oferiment i sense que es constati el rebuig al cobrament per part del creditor, per la qual cosa s'ha d'entendre que la quantitat dipositada en concepte de principal no pot deixar de meritjar interessos fins al seu lliurament al creditor, i, per tant, s'escau estimar el recurs d'apel·lació i donar lloc a les pretensions sol·licitades per la part recurrent i executant.

III.- L'èxit del recurs d'apel·lació justifica que no s'escaigui efectuar imposició de les costes processals d'aquesta instància (arg. Novel·la 82, cap. X), sense que s'hagin d'imposar tampoc les de primera instància, atès que es tracta d'un incident d'execució sobre una qüestió estrictament jurídica que suscita dubtes jurídics en la seva interpretació i aplicació per parts del òrgans judicials.

Atesa la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal dels Srs. Roberto, Elena i Sara Felicia S.V. contra l'Aute de 15-9-2003, dictat per l'Honorable Tribunal de Batlles, i revocar la seva part dispositiva i acordar que s'escau condemnar als Srs. Antonio S.M. i els Srs. Jorge Antonio i Juan José S.S. a abonar també els interessos legals de 259.315,34 \$ i de

19.054,29 € des del dia 6-2-2003 i fins el 20-5-2003. No s'escau efectuar pronunciament sobre les costes d'aquesta alçada ni de l'incident.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-